

Empati ile Narsizim Arasındaki İlişkide Bencilliğin Aracı Rolü

The Mediating Role of Selfishness in the Relationship between Empathy and Narcissism

Hasan YILMAZ*

• Geliş Tarihi: 13.02.2019 • Kabul Tarihi: 13.05.2019 • Çevrimiçi Yayın Tarihi: 21.06.2019

Öz

Empati, başkalarının düşüncelerine ve duygularına ilişkin içgörüler elde etmek amacıyla; gözlem, hafıza, bilgi ve akıl yürütmenin birleştirildiği karmaşık bir psikolojik perspektif alma becerisidir. Kişinin yaptığı eylemlerin olumsuz sonuçlarını görebilmesi de büyük ölçüde empati becerisinin düzeyi ile ilgilidir. Bencillik; kişisel çıkarlarını korumak ve gözetmek ötesinde, bir başkasının zarar görmesi adına kişisel çıkar arayışıdır. Narsist kişiliğin en önemli göstergeleri ise kendisinin önemine dair büyülenmeci bir duygu, hak sahibi olduğuna inanma kişilerarası ilişkilerde sömürücülük, amaçlarına ulaşmak için insanları kullanma ve diğerlerinin duyguları ve gereksinimlerini kabullenme veya paylaşmada gönülsüzlük olarak özetlenebilir. Araştırmanın amacı empati ile narsist kişilik arasındaki ilişkide bencilliğin aracı rolünü sınamaktır. Araştırmada, empati bağımsız gizil değişken, bencillik aracı değişken ve narsizm bağımlı gizil değişken olarak yer almaktadır. Veri toplama aracı olarak Toronto Empati Ölçeği, Narsistik Kişilik Envanteri ve Bencillik Ölçeğinin kullanıldığı araştırma, 310 kadın, 155 erkek olmak üzere toplam 465 genç yetişkin üzerinde yapılmıştır. Verilerin analizinde yapısal eşitlik modellenmesi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın sonunda Empati ile narsizm arasında orta düzeyde, negatif yönlü ve anlamlı ($\gamma = -0,35$); empati ile bencillik arasında orta düzeyde, negatif yönlü ve anlamlı ($\gamma = -0,59$) ve bencillik ile narsizm arasında ise orta düzeyde, pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\gamma = 0,53$). Aracı değişken modelinin sınanması sonunda da empati ile narsizm arasındaki ilişkide bencilliğin tam aracı role sahip olduğu saptanmıştır.

Anahtar sözcükler: Empati, Narsizim, Bencillik, Aracı rol

Atf:

Yılmaz, H. (2020). Empati ile narsizim arasındaki ilişkide bencilliğin aracı rolü. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 48, 37-60. doi: 10.9779/pauefd.526742

* Doç. Dr. Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi / Necmettin Erbakan Üniversitesi, hasanyilmaz2001@hotmail.com

Abstract

Empathy is the skill of taking a complex psychological perspective which combines observation, memory, knowledge and reasoning to have insights on thoughts and feelings of others. How an individual can see the negative outcomes of his/her actions are largely related to his/her empathic skill levels. Selfishness is the search for personal interest at the expense of another individual's suffering beyond protecting and looking out for the personal interests. The most important indicators of narcissistic personality can be summed up as a grandiose self, believing to be entitled, exploitation in interpersonal relations, using people to achieve one's goals, and reluctance to accept or share the feelings and needs of others. This research aimed to test the mediating role of selfishness in the relationship between empathy and narcissistic personality. Empathy was taken as the independent latent variable, selfishness as the mediator variable and narcissism as the dependent latent variable in the research. As the instruments, the Toronto Empathy Scale, Narcissistic Personality Inventory and Selfishness Scale were applied to 465 young adults (310 women and 155 men) in the research. The structural equation modeling was used in the data analysis. It was observed in the research that there were moderate negative significant relationships between empathy and narcissism ($\gamma = -0.35$) and between empathy and selfishness ($\gamma = -0.59$) and a moderate positive significant relationship between selfishness and narcissism ($\gamma = 0.53$). The testing of the mediator variable model showed that selfishness had a fully mediating role in the relationship between empathy and narcissism.

Keywords: Empathy, Narcissism, Selfishness, Mediator role.

Cited:

Yılmaz, H. (2020). The mediating role of selfishness in the relationship between empathy and narcissism. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 48, 37-60 doi: 10.9779/pauefd.526742

Giriş

Empati, psikoloji alanı dışında da başta felsefe olmak üzere pek çok alandan bilim insanının üzerinde çalıştığı çok yönlü bir olgudur. Çok boyutlu bir kavram olmasında dolayı da üzerinde yapılan tartışmalar günümüzde de sürmektedir. Empatinin, insanların toplumsallığından kaynaklanan ilişki kurma ve temas ihtiyacının doğal bir sonucu olarak geliştiği savunulmaktadır (Bethlehem, Allison, van Andel, Coles, Neil ve Baron-Cohen, 2017). Bu yazarlara göre empati bir iletişim aracıdır ve bir grubun tüm üyelerinin aynı duygusal durumu hızlı bir şekilde deneyimlemelerini sağlayarak davranışların koordine etmesini mümkün kılar (Signal, Taylor ve Maclean, 2018). Ulloa, Hammett, Meda ve Rubalcaba, (2017) diğer insanların duygularını gözlemleyen bir kişide aynı duyguyu üretme eğiliminin ortaya çıktığını savunmaktadırlar. Diğer insanlara karşı bireyin ürettiği duygu ve bu duygunun paylaşılması kişinin bencil olmayan bir biçimde hareket etmesi ile sonuçlanır (Wegner ve Finstuen, 1977). Bu anlamda empati bir iç taklit olarak başlar (Archer, Foushee, Davis ve Aderman, 1979). Empatinin iç taklit ile başladığı görüşü daha sonra büyük eleştiri almıştır. Bu eleştirilerin kaynağını aynı duyguyu üretmenin empati olarak görülemeyeceği bu durumun daha çok sempati olarak kavramlaştırılabileceği oluşturmaktadır (Gruen ve Mendelsohn, 1986; Sinclair, Beamer, Hack, McClement, Bouchal, Chochinov ve Hagen, 2017).

Daha önce büyük ölçüde pasif benzer duygu üretme ve biyolojik mekanizmalar ile açıklanan empati günümüzde daha aktif bir süreç olarak görülmekte ve bu doğrultuda bilinçli bilişsel süreçlere daha fazla önem verilmektedir (Davis, 2018). Bugün yaygın olarak kabul gören görüşe göre, diğerlerinin hissettiklerini hissetmek yerine, diğer insanları anlamak amaçlı bir bakış açısına sahip olmaktır (Faulkner, 2018). Böyle bir empati yaklaşımı, aktörün eylemlerini, hareketlerini ve fiziksel ipuçlarını incelemeyi ve yorumlamayı gerektirmektedir (Youngvorst ve Jones, 2017). Bu görüşün taraftarları empatinin, başkalarının bakış açılarını doğru bir şekilde hayal etme yeteneğinden oluştuğunu düşünmekte ve duygusallık yerine bilişsellik vurgulamaktadırlar (Batson, 2009; Murphy, 2017). Bu görüşün öncülüğünü yapan Hoffman, (1977), kişiler arasında duygu eşleşmesinin empati sayılamayacağını, empatinin gözlemcinin, kasten "ötekine" ulaşarak hedefi anlamaya çalıştığı daha aktif ve zahmetli bir süreç olduğunu savunmaktadır. Bu görüşe göre empati; dönemsel olarak sempatinin bastırılarak veya ortadan kaldırılarak ortaya çıkabilecek bir perspektif alma olarak görülmektedir (Edele, Dziobek ve Keller, 2013; Lamm, Batson ve Decety, 2007). Bir bireyin diğerinin bakış açısını hayal ederek anlamaya yönelik girişimleri, kendi egosantrik perspektifinin bastırılmasını içeren bir süreçtir (Decety ve Yoder, 2016).

Empatinin duyuşsal ve bilişsel yapısı konusunda sürüp giden tartışmaya rağmen sonuçları konusunda büyük ölçüde görüş birliği mevcuttur. Empati, kişiler arası ilişkilerde doğru iletişimin, anlamamanın, anlaşmanın ve uzlaşmanın en önemli koşulu olarak görülmektedir (Coutinho, Silva ve Decety, 2014). Çatışma çözme (Perrone-McGovern vd., 2014), ilişkilerin niteliğini artırma (Rosler, Cohen-Chen ve Halperin, 2017), yaşam doyumu (Duarte, Pinto-Gouveia ve Cruz, 2016), psikolojik sağlık (Bellosta-Batalla, Pérez-Blasco, Nacher ve Moya-Albiol, 2016), aidiyet (Fuochi, Veneziani ve Voci, 2018), psikolojik sağlamlık (Graber, Turner ve Madill, 2016) gibi kavramlar ile empatinin pozitif ilişki içinde olduğu belirtilmektedir.

Kişinin yaptığı eylemlerin olumsuz sonuçlarını görebilmesi, büyük ölçüde empati becerisinin düzeyi ile ilgilidir (Barrett-Lennard, 1997; Andreychik ve Lewis, 2017).

Günümüzde hazcılığın, insanların kendilerini haklı çıkarma konusunda yoğun istekliliğinin, başkalarına maliyeti ne olursa olsun kişisel kazancını en üst düzeye çıkarma çabasının giderek yükselen değerler haline geldiği düşünülmektedir (Persson ve Kajonius, 2016). Buradan hareketle empati ile bencilliğin negatif ilişkili olması beklenmektedir. Araştırmanın amaçlarından bir tanesi de bu ilişkiyi bilimsel bir bulgu olarak ortaya koymaktır.

İnsanların hem kendi çıkarlarına öncelik verme hem de kendilerini ahlaki olarak iyi durumda görme ikilemi yaşadığı ileri sürülmektedir (Exley, 2015). Bu ikilemin sağlıklı çözümü bencilliğin tanımının ve boyutlarının doğru yapılmasından geçmektedir. Raine ve Uh (2018) bencilliği uyumsal, egosantrik ve patolojik olarak üçe ayırarak bu soruya önemli ölçüde cevap vermiştir. Bencillik, kişisel çıkarlarını korumak ve gözetmek değil; bir başkasının zararı pahasına kişisel çıkar arayışıdır (Ronald, 2016). Kişinin kendi amaç ve ihtiyaçlarını karşılamak için çaba göstermesi, bunu yaparken kendine önem ve öncelik tanınması normal hatta sağlıklı insan davranışı olarak değerlendirilmektedir. Bu sınırlar içinde gözlenen bencil davranışlar, canlı türlerinin varlığını sürdürebilmesinin de bir koşulu olarak görülmektedir. Tüm canlı türlerinde ortak olarak gözlenen bu durum “rasyonel bencillik” kavramı ile ifade edilmiştir (Locke, 1988). Bencillik; başkasını dikkate almadan ya da önemsemeden, bazen başka insanların zararına olabilecek sonuçları göz ardı ederek sadece kendi istek ve gereksinimlerini dikkate alarak hareket etmek olarak tanımlanabilir (Ronald, 2016). Bencil insan, sürekli olarak sadece kendi çıkarlarını düşünür, kendi çıkarlarını diğer insanlarınkinden üstün ve önemli tutar ve o çerçevede davranır (Lam, 2012). Kısaca bencillik, bir başkası pahasına kişisel çıkar arayışıdır. Raine ve Uh (2018) bu tür bencilliği patolojik bencillik olarak tanımlamıştır.

Bencilliğin insanlar arasında güveni ortadan kaldırdığı ve güvensiz bağlar yarattığı (Rustin, 2015), özveri duygusuna zarar verdiği (Ryan ve Zaki, 2018), toplumsal yapıyı büyük ölçüde zayıflattığı (Crocker, Canevello ve Brown, 2017), psikopatiye ve anti sosyal davranışlara zemin oluşturduğu iddia edilmektedir (Sonne ve Gash, 2018). Handy (2002), dünyada yaşanan sosyal, siyasal ve ekonomik sorunların sebebinin bireysel olarak bencilliğin artmasına bağlamaktadır. Mintzberg, Simons ve Kunal (2002) ülkeler arası çatışmaların, açlık ve yoksulluğun temelinde bencil kişiliklerin yaygınlaşmasını görmektedir. Fanatizmi bencilliğin bir sonucu olarak gören Cunningham (2015), yeterince üzerinde durulmadığı, araştırılmadığı ve tartışılmadığı için, bencilliğin dünyanın sonunu getirecek kadar önemli bir salgın olduğu görüşündedir.

Bencilliğin narsist kişiliğin bir parçası olduğu ile sürülmektedir (Di Pierro, Mattavelli ve Gallucci, 2016; Vater, Moritz ve Roepke, 2018). Narsistlik; genç yetişkinlik döneminde başlayan ve çeşitli koşullarda kendini gösteren büyükenmeciliği, hayranlık gereksinimini, empati yoksunluğunu içeren bir kişilik özelliği olarak tanımlanır. Kendisinin önemine dair büyükenmeci bir duyguya sahip olma; sınırsız başarı, güç, zekâ, güzellik veya ideal sevgi fantezileriyle meşgul olma; özel olduğuna ve ancak özel veya üst düzey insanlar tarafından anlaşılabilceğine, onlarla ilişkide bulunması gerektiğine inanma; aşırı hayranlık bekleme; hak sahibi olduğuna inanma ve ayrıcalıklı muamele görme beklentisi içinde olma; kişilerarası ilişkilerde sömürücü olmak, amaçlarına ulaşmak için insanları kullanma; diğerlerinin duyguları ve gereksinimlerini kabullenme veya paylaşmada gönülsüzlük; diğerlerine haset duyma veya diğerlerinin ona haset duyduklarına inanma; kibirli ve küstah davranış veya tutumlar sergileme

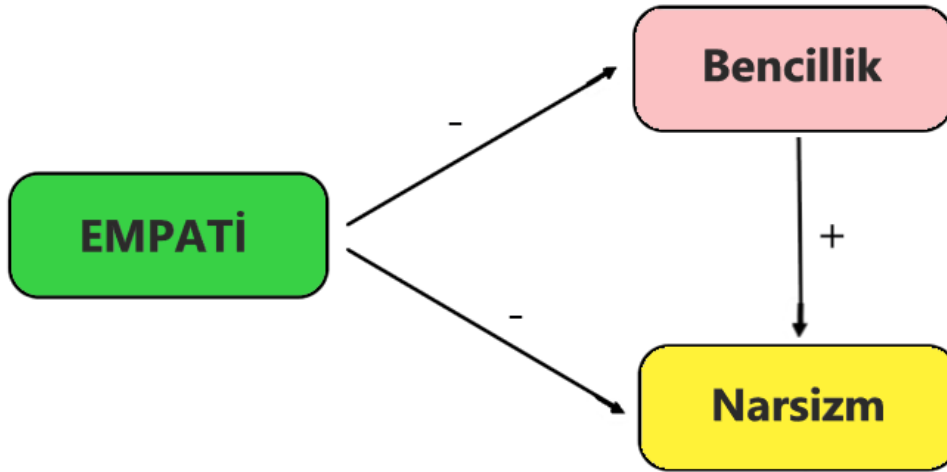
özelliklerinden en az beş tanesinin bir kişide bulunması narsist kişiliğin varlığına kanıt olarak kabul edilmektedir (DSM-5; American Psychiatric Association, 2013).

Araştırmanın amacı empati ile narsist kişilik arasındaki ilişkide bencillik aracı rolünü sınamaktır. Araştırmada, empati bağımsız gizil değişken, bencillik aracı değişken ve narsizm bağımlı gizil değişken olarak yer almaktadır. Aracılık etkisini sınamak için bağımsız-bağımlı, bağımsız-aracı değişken arasındaki ilişkinin büyüklüğü ve anlamlılığı yol modeli ile sınanacak, ilgili modellerden anlamlı ilişkiler elde edilmesi durumunda, aracı değişken ile bağımlı değişken arasındaki ilişki incelenecektir. Üç modelden de ayrı ayrı istatistiksel olarak anlamlı yol katsayıları elde edilmesi durumunda ise bağımsız değişken, aracı değişken ve bağımlı değişkenden oluşan modelin test edilmesi amaçlanmaktadır. Böylece; bağımsız değişken (empati) ile bağımlı değişken (Narsizm) arasında yol katsayısının, aracı değişkenin dâhil olduğu modelde istatistiksel olarak anlamı ortadan kalkıyorsa tam aracı etki, istatistiksel anlamlılık ortadan kalkmıyor ancak yol katsayısının değeri azalıyorsa kısmi aracı etki olduğu sonucuna ulaşılması hedeflenmiştir.

Araştırmada oluşturulan hipotezler şunlardır:

- i. Empati ile narsizm arasında negatif yönde anlamlı ilişki vardır.
- ii. Empati ile bencillik arasında negatif yönde anlamlı ilişki vardır.
- iii. Bencillik ile narsizm arasında pozitif yönde anlamlı ilişki vardır.
- iv. Empati ile narsizm arasındaki ilişkide bencillik aracı role sahiptir.

Araştırmanın amacına ilişkin oluşturulan kuramsal model Şekil 1’de gösterilmiştir.

Şekil 1. Sınanmak Amacıyla Oluşturulan Kavramsal Model

Yöntem

Modele dahil olan değişkenler ile çok değişkenli karmaşık modellerin test edilmesine uygun olduğu için araştırmada yapısal eşitlik modellenmesi yöntemi kullanılmıştır. Bu doğrultuda çalışmada aracılık modeli teorik olarak oluşturulduktan sonra yapısal eşitlik modellenmesi ile test edilmiştir.

Çalışma Grubu

Araştırma bir kamu kurumunda görev yapan yaşları 19 ile 55 arasında değişen 465 birey üzerinde gerçekleştirilmiştir. Kurumdan gerekli izin alınmış ayrıca katılımcılara araştırmanın amacı açıklanarak gönüllülük beyanı istenmiştir. Çalışma grubuna ilişkin bilgiler Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1: Çalışma Grubunun Demografik Özellikleri

Cinsiyet	N	%	Eğitim	N	%
Kadın	310	66.7	İlköğretim	106	22.8
Erkek	155	33.3	Ortaöğretim	244	52.5
	465	100.0	Yükseköğretim	115	24.7

Yaş	N	%	Medeni Durum	N	%
19 ile 30	106	22.8	Evli	216	46.5
31 ile 40	155	33.3	Bekar	203	43.6
41 ile 50	124	26.7	Boşanmış	46	9.9
51 ve fazla	80	17.2			

Tablo 1’de görüldüğü gibi katılımcıların %66.7’si kadın, %33.3’ü erkektir. İlköğretim mezunu olan katılımcıların oranı %22.8, ortaöğretim mezunu olanların %52.5 ve yükseköğretim mezunlarının ise %24.7’dir. Yaş ve medeni durum değişkenlerine ilişkin oranlar Tablo 1’de görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada katılımcıların empatik eğilimlerini tespit etmek amacıyla Spreng, Kinnon, Mar ve Levine (2009) tarafından geliştirilen Toronto Empati Ölçeği (TEQ) kullanılmıştır. Araştırmacılar ölçeğin iç tutarlık güvenirlik katsayısını .81 olarak bildirmişlerdir. Türk kültürüne uyarlama çalışması Totan, Doğan ve Sapmaz (2012) tarafından yapılan ölçeğin tek boyuttan oluşan faktör yapısı uyarlamada da doğrulanmış, maddelerinin faktör yüklerinin .40 ile .67 arasında değiştiği belirtilmiştir. On üç maddeden oluşan ölçekte ters puanlanan maddeler düzeltilindiğinde, ölçekten alınacak puanlar artması empatinin yüksekliğine işaret etmektedir. Ölçekte yer alan maddelerden bazıları şunlardır: *Diğer insanların başına gelen talihsizlikler beni çok etkilemez; birisine saygısızca davranıldığını görmek, beni üzer; yakınumdaki bir insan mutlu olduğunda bundan etkilenmem; birisinin kullanıldığını gördüğümde, onu koruma isteği hissederim*

Araştırmada katılımcıların narsist eğilimlerini saptamak amacıyla; Ames, Rose ve Anderson (2006) tarafından geliştirilen Narsisistik Kişilik Envanteri (NPI-16) kullanılmıştır. Üstünlük, sömürücülük, otorite, kendine yeterlilik, kendini beğenme, hak iddia etme ve teşhircilik olmak üzere 7 boyuttan oluşan envanter Atay (2010) tarafından Türkçe’ye uyarlanmış ve iç tutarlık katsayısı .65 olarak bildirilmiştir. Her birinde iki önerme bulunacak şekilde toplam 16 maddeden oluşan ölçekte katılımcıların her maddedeki önermelerden bir tanesini seçmeleri gerekmektedir. Ölçekten alınacak puanlar arttıkça narsist eğilimin yükseldiği öngörülmüştür. Ölçekte yer alan maddelerden bazıları şunlardır: *İlgi merkezi olmak hakikaten de çok hoşuma gider /ilgi merkezi olmak beni rahatsız eder; çoğu insandan ne daha iyi ne de daha kötüyüm/özel biri olduğumu düşünüyorum; layık olduğum saygıyı çoğunlukla*

görüyorum/hak ettiğim saygıyı görme konusunda ısrar ederim; önemli bir insan olacağım/başarılı olacağımı umuyorum.

Araştırmada kullanılan üçüncü araç Raine ve Uh (2018) tarafından, bencilliğin benmerkezci, uyumsuz ve patolojik boyutlarını ölçmek amacıyla geliştirilen Bencillik Ölçeğidir. Ölçeğin iç tutarlık katsayıları üç alt boyu için .78 ile .84 arasında rapor edilmiştir. Bencillik ölçeği Yılmaz (2018) tarafından Türk kültürüne uyarlanmış, yapılan çalışmada üç boyutlu yapı kanıtlanmış, tüm faktör yüklerinin kabul edilebilir sınırlar içinde olduğu görülmüştür. Ölçeğin faktör ilişkileri; üç alt boyu için .71 ile .76 arasında rapor edilmiştir. Ölçekte üç alt boyutta ve toplamında yüksek puanlar bencilliğin fazlalığına işaret etmektedir. Ölçekte yer alan maddelerden bazıları şunlardır: *Hayatta genellikle almak vermektten daha önemlidir; başkaları için bir şeylere mal olsa bile ödül almak hoşuma gider; hedeflerime ulaşmam söz konusu olduğunda başkalarını dikkate almam; yapmak istediğim şey, başkalarını zarara uğrattaksa da yaparım.*

Veri toplama aracı olarak kullanılan ölçeklerin bu araştırma için hesaplanan uyum değerleri ve iç tutarlık katsayıları Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2: Araştırmada Kullanılan Ölçme Araçlarının Uyum Endekslerine ve İç Tutarlık Katsayılarına İlişkin Bilgiler

Ölçek	χ^2/sd	RMSEA	SRMR	CFI	NFI	NNFI	GFI	AGF	İç Tutarlık
NPI	2.5	0,01	0,041	0,94	0,91	0,92	0,91	0,92	.89
Bencillik	3.1	0,03	0,052	0,96	0,93	0,91	0,91	0,94	.91
Empati	3.4	0,02	0,046	0,93	0,92	0,94	0,93	0,93	.88
<i>Ölçütler</i>	$\chi^2/sd \leq 5$	$RMSEA \leq 0.08$	$0 < SRMR \leq 0.08$	$0.90 \leq CFI$	$0.90 \leq NFI$	$0.90 \leq NNFI$	$0.85 \leq GFI$	$0.85 \leq AGFI$	$(\omega) > .70$

Verilerin Analizi

Aracılık modelini yapısal eşitlik modeli ile oluşturmadan önce ise yol analizinin bazı varsayımları kontrol edilmiştir. Bu çerçevede, istatistiksel analiz için örneklem büyüklüğünün uygunluğu kontrol edilmiş ve araştırmanın örnekleminin araştırmanın veri toplama aracı olan ölçekteki her bir maddenin sayısının en az 5 katı olması şartı aranmıştır. Veri toplama aracında kayıp değerlerin olmadığı saptandıktan sonra, tek değişkenli ve çok değişkenli uç değer olmadığı da görülmüştür. Tek değişkenli normallik hipotezini test etmek için her bir ölçeğin ve alt ölçeğin puanlarının tanımlayıcı istatistikleri hesaplanmış ve sınır değerler ile karşılaştırılmıştır.

Tablo 3. Araştırmada Kullanılan Ölçeklerin Tanımlayıcı İstatistik Değerleri

	Bencilik	Narsizm	Empati
N	465	465	465
Kayıp Değer	0	0	0
Ortalama	38.5	19.9	56.4
Ortalamanın Standart Hatası	.40	.14	.30
Ortanca	37.0	19.0	58.0
Tepe Değer	34.0	17.0	61.0
Standart Sapma	8.7	3.0	6.6
Varyans	75.0	9.2	43.2
Çarpıklık	.66	1.0	-.98
Çarpıklığın Standart Hatası	.11	.11	.11
Basıklık	.15	.93	.86
Basıklığın Standart Hatası	.23	.23	.23
Dizi Genişliği	46.0	16.0	36.0
En Küçük Değer	24.0	16.0	29.0
En Büyük Değer	70.0	32.0	65.0

Tablo 3’de görüldüğü gibi, üç ölçeğin puanları da normal dağılıma uymaktadır. Ayrıca doğrusallık ve çok değişkenli normallik varsayımları; saçılma diyagramı ve Bartlett küresellik testi ile incelenmiş, değişkenler arasında doğrusal bir ilişki olduğu ve verilerin çok değişkenli normal dağılım gösterdiği saptanmıştır. Değişkenler arasında çoklu bağlantılılık problemi olup olmadığının incelenmesi amacıyla değişkenler arasındaki korelasyonlar incelenmiş ve çoklu bağlantı probleminin olmadığı gözlenmiştir. Araştırmada sınanan modellerin hesaplanan uyum değerleri Tablo 4’de gösterilen kriterlere göre değerlendirilmiştir.

Tablo 4. Model Uyum Kriterleri Tablosu*

Model Uyum Kriteri	İyi Uyum	Kabul Edilebilir Uyum
X^2 Uyum Testi	$0.05 < p \leq 1$	$0.01 < p \leq 0.05$
CMIN / SD	$X^2 / sd \leq 3$	$X^2 / sd \leq 5$
NFI	$.95 \leq NFI$	$.90 \leq NFI$
RMSEA	$RMSEA \leq 0.05$	$RMSEA \leq 0.08$
CFI	$0.90 \leq GFI$	$0.85 \leq GFI$
SRMR	$0 < RMR \leq 0.05$	$0 < RMR \leq 0.08$

*Kaynak: Karagöz, 2016:975; Bayram, 2013:78; Meydan ve Şeşen, 2015:37

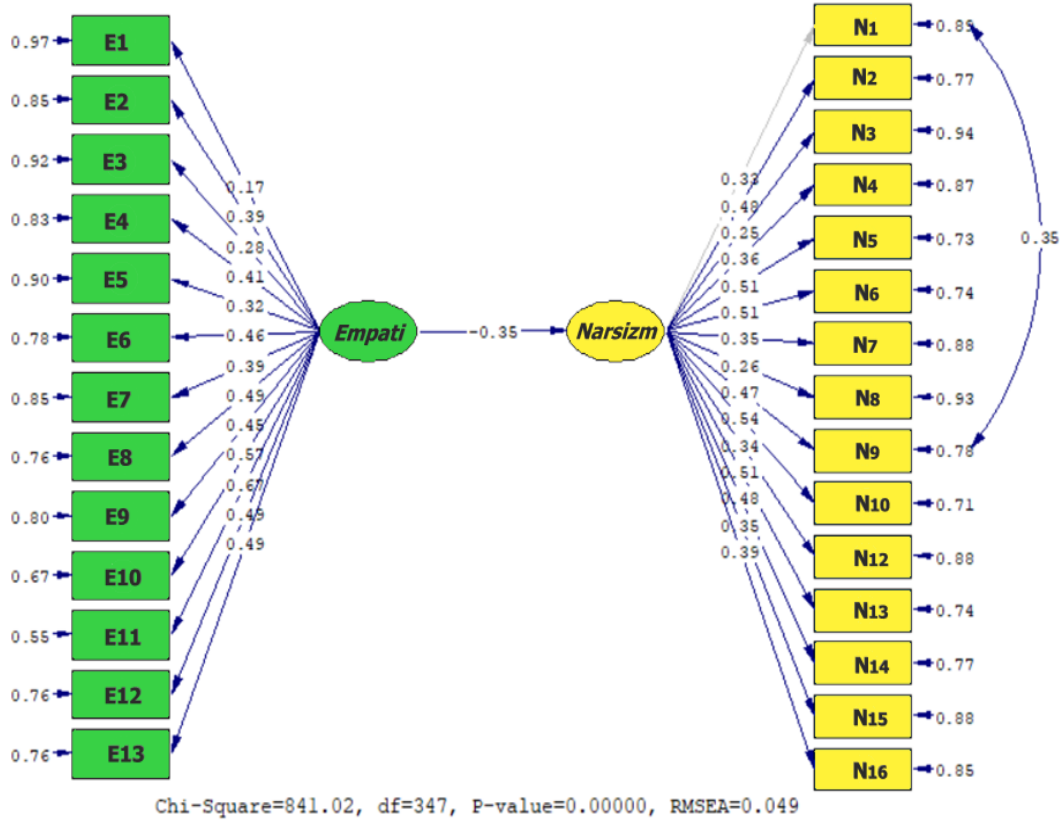
Bulgular

Empati ve narsizm değişkenlerinden oluşan modelin uyum değerlerine ilişkin bulgular Tablo 5’te gösterilmiştir.

Tablo 5. Empati ve Narsizme ait Path Analizine İlişkin Uyum Değerleri

χ^2	sd	χ^2/sd	RMSEA	SRMR	CFI	NFI	NNFI
841,02	347	2,42	0.049	0,05	0,91	0,86	0,90

Tablo 5 incelendiğinde χ^2/sd oranının 2,42 olduğu görülmektedir. χ^2/sd oranı kriterine göre verinin modele mükemmel uyum gösterdiği söylenebilir (Kline, 2011; Çelik ve Yılmaz, 2013). Diğer uyum kriterleri açısından bakıldığında da iyi uyum değerlerinin elde edildiği görülmektedir. Empati ve Narsizme ait Path model Şekil 2’de gösterilmiştir.

Şekil 2: Empati ve Narsizme ait Path model

Empati ve Narsizme ait diğer model uyum değerlerine bakıldığında genel olarak uyum indekslerinin kabul sınırları içerisinde olduğu ve bu doğrultuda modelin doğrulandığı söylenebilir. Başka bir ifadeyle, veri seti, model ile iyi uyum göstermektedir. Empati ile narsizm arasında orta düzeyde, negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\gamma = -0,35$). Bu değer, empatideki 1 puanlık artışın, narsizmde 0,35 puanlık azalışa neden olacağını ifade etmektedir.

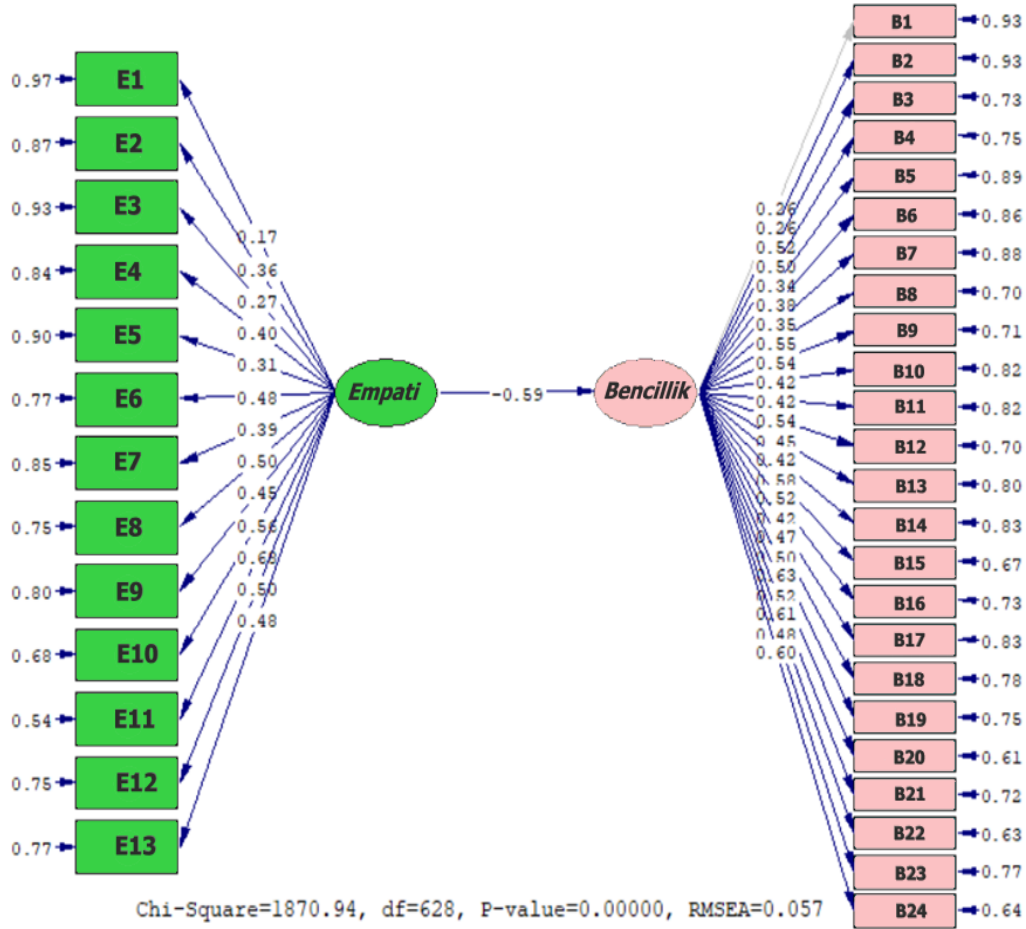
Empati ve bencillik değişkenlerinden oluşan modelin uyum değerlerine ilişkin bulgular Tablo 6’da gösterilmiştir.

Tablo 6. Empati ve Bencillik ait Path Analizine İlişkin Uyum Değerleri

χ^2	sd	χ^2/sd	RMSEA	SRMR	CFI	NFI	NNFI
1870,94	628	2,97	0,057	0,058	0,93	0,90	0,92

Empati ve bencillik değişkenlerinden oluşan modelin uyum değerlerine bakıldığında χ^2/sd oranı 2,97 olarak hesaplandığı görülmektedir. Bu durum, veri setinin model ile mükemmel uyum gösterdiğine işaret etmektedir (Kline, 2011). Diğer uyum kriterleri açısından bakıldığında

da iyi uyum değerlerinin elde edildiği görülmektedir. Empati ve bencillığe ait Path model Şekil 3'de gösterilmiştir.

Şekil 3: Empati ve Bencillığe ait Path model

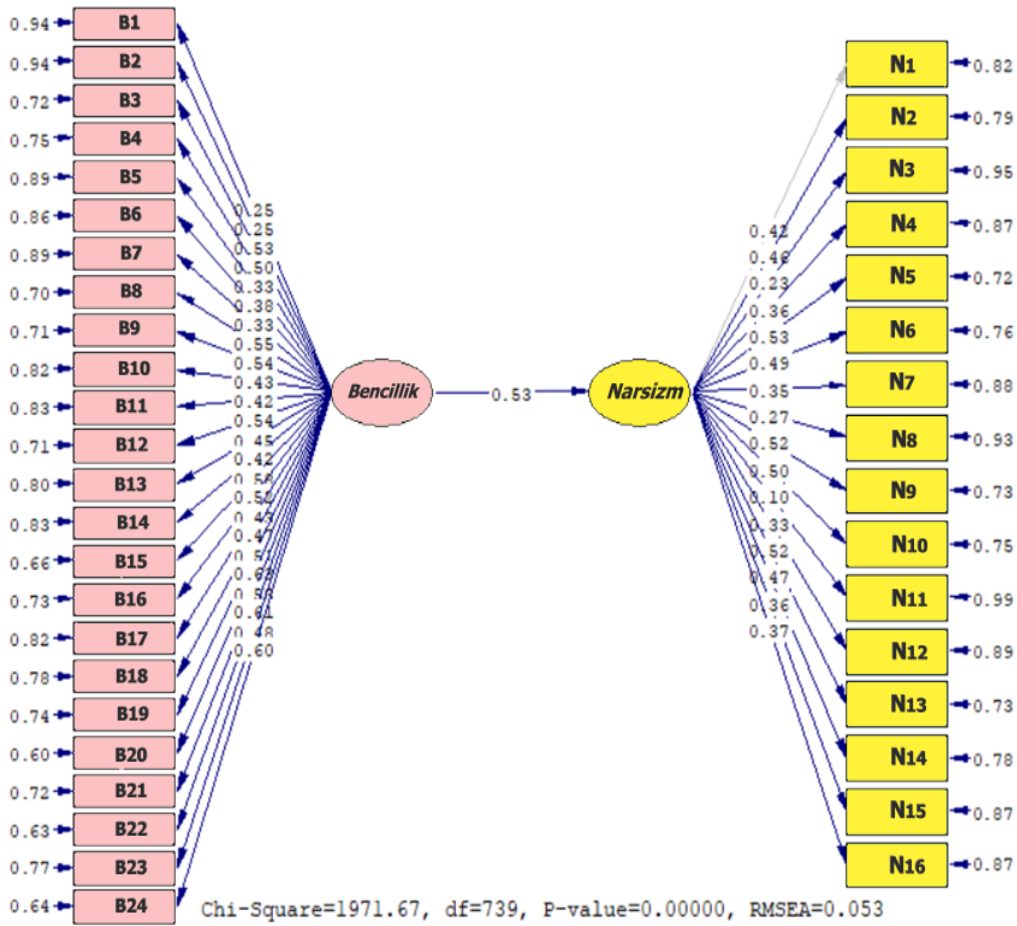
Empati ve bencillığe ait diğer model uyum değerlerine bakıldığında genel olarak uyum indekslerinin kabul sınırları içerisinde olduğu ve bu doğrultuda modelin doğrulandığı söylenebilir. Başka bir ifadeyle, veri seti, model ile iyi uyum göstermektedir. Empati ile bencillik arasında orta düzeyde, negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\gamma = -0,59$). Bu değer, empatideki 1 puanlık artışın, bencillikte 0,59 puanlık azalışa neden olacağını ifade etmektedir.

Bencillik ile narsizm değişkenlerinden oluşan modelin uyum değerlerine ilişkin bulgular Tablo 7'de gösterilmiştir.

Tablo 7. Bencillik ve Narsizme ait Path Analizine İlişkin Uyum Değerleri

χ^2	sd	χ^2/sd	RMSEA	SRMR	CFI	NFI	NNFI
1971,67	739	2,66	0.053	0,055	0.92	0.90	0.92

Bencillik ve narsizm değişkenlerinden oluşan modelin uyum değerlerine bakıldığında χ^2/sd oranı 2,66 olarak hesaplandığı görülmektedir. Bu durum, veri setinin model ile mükemmel uyum gösterdiğine işaret etmektedir (Kline, 2011; Çelik ve Yılmaz, 2013).

Şekil 4. Bencillik ve Narsizme ait Path model

Bencillik ve narsizme ait diğer model uyum değerlerine bakıldığında modelin doğrulandığı söylenebilir. Başka bir ifadeyle, veri seti, model ile iyi uyum göstermektedir. Bencillik ile narsizm arasında orta düzeyde, pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\gamma = 0,53$). Bu değer, bencillikteki 1 puanlık artışın, narsizmde 0,53 puanlık artışa neden olacağını ifade etmektedir.

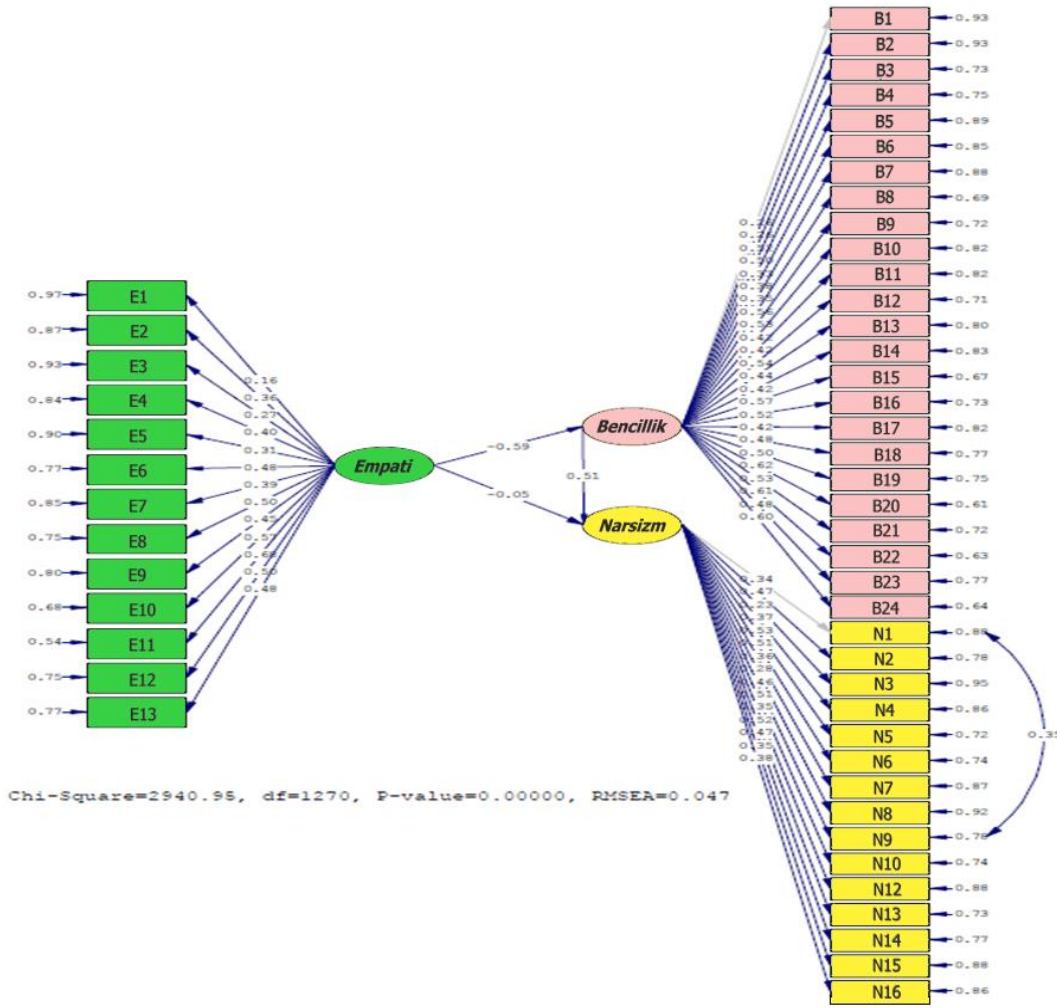
Yukarıda açıklanan bulgular genel olarak değerlendirildiğinde; bağımlı ve bağımsız değişken, aracı ve bağımlı değişken arasında anlamlı ilişkilerin saptandığı görülmektedir. Elde edilen bulgulara dayalı olarak empati ile narsizm arasındaki ilişkide bencilliğin aracı rolünü sınamak amacıyla oluşturulan modele ilişkin uyum değerleri Tablo 8’de gösterilmiştir.

Tablo 8. Aracılık Modeline İlişkin Uyum Değerleri

χ^2	sd	χ^2/sd	RMSEA	SRMR	CFI	NFI	NNFI
2940,95	1270	2,31	0.047	0,055	0.93	0.90	0.92

Tablo 8 incelendiğinde uyum endeksleri arasında önemli bir gösterge olan (Kline, 2011) χ^2/sd oranının 2.31 olarak hesaplandığı görülmektedir. Bu değer göre, veri setinin modele mükemmel uyum gösterdiği söylenebilir. Alternatif uyum indeksleri açısından da modelin doğrulandığı görülmektedir.

Araştırma modeline ilişkin YEM sonuçları Şekil 5’de verilmiştir

Şekil 5. Empati İle Narsizm Arasında Bencillik Aracı Rolüne İlişkin Oluşturulan Yapısal Eşitlik Modeli

Kurulan yapısal model incelendiğinde empati ve narsizm arasında düşük düzeyde, negatif yönlü ve anlamsız bir ilişkinin olduğu görülmektedir. ($\gamma = -0,14$, $t=-0,78$). Empati ile bencillik arasında orta düzeyde, negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki saptanırken ($\gamma = -0,59$, $t=-5,64$), bu değer, empatideki 1 puanlık artışın, bencillikteki 0,59 puanlık azalışa neden olacağını ifade etmektedir. Bencillik ve narsizm arasında ise orta düzeyde, pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\gamma = 0,51$, $t=4,25$). Bu değer, bencillikteki 1 puanlık artışın, narsizmdeki 0,51 puanlık artışa neden olacağını ifade etmektedir. Daha önce de belirtildiği gibi; aracı değişken modele dahil olduğunda, bağımsız ve bağımlı değişken arasındaki yol katsayısının anlamlılığı ortadan kalkıyorsa burada tam aracılık rolünden söz edilebilir. Empati ile narsizm arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki varken (Şekil 2), aracı değişken olarak model bencillik dahil olduğunda, empati ile narsizm arasındaki anlamlı olan ilişki anlamını yitirerek (Şekil 3), aracı değişken üzerinde dolaylı bir etkiye dönüşmektedir. Bu doğrultuda empati ile narsizm arasındaki ilişkide bencillik tam aracı role sahiptir.

Model detaylı olarak incelendiğinde, empati ile bencillik arasında negatif, bencillik ile narsizm arasında pozitif yönlü bir ilişki görülmektedir. Bu durum empatinin artmasıyla bencillik

ve narsizmin azalacağına işaret etmektedir. Yapısal model ait doğrudan dolaylı ve toplam etkiler Tablo 9’de gösterilmiştir.

Tablo 9. Aracılık Modeline Ait Standartlaştırılmış Doğrudan, Dolaylı ve Toplam Etki Büyüklükleri

	Doğrudan etki	Dolaylı etki	Toplam etki
Bencillik	-0,59	-	-0,59
Narsizm	-0,03	-0,30	-0,33

Tartışma ve Sonuç

Yapılan araştırma empati, bencillik ve narsizm arasındaki ilişkiye ait kuramsal hipotezi doğrulamıştır. Elde edilen sonuçlar bu üç kavramın belli derecede ve anlamlı ilişki içinde olduğunu göstermektedir. Elde edilen bulgular incelendiğinde empati ile narsizm arasında orta düzeyde, negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişkinin saptanmasından daha önemli olan nokta ise empatideki 1 birimlik artışın, narsizmi üçte bir oranında azaltacağına gözlenmesidir. Bununla birlikte araştırmada empati ile bencillik arasında da negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($\gamma = -0,59$). Bu değer, empatideki 1 puanlık artışın, bencillikte 0,59 puanlık azalışa neden olacağını göstermesi bakımından önemlidir. Araştırmanın benzer çalışmalarından en önemli farkı ise empati ile narsizm arasındaki ilişkiye bencilliğin dahil edilerek aracı değişken olarak etkisinin sınanması olmuştur.

Bencillik, empati ve narsizm kavramları birbirinden bağımsız ve birbiriyle ilişkili olarak çok sayıda araştırmaya konu edilmiştir. Her ne kadar bencilliğin temel insan motivasyonu ve faydalı olduğunu savunan görüşler varsa da (Caporael, Dawes, Orbell ve Van de Kragt, 1989; Penny, 2014) bu düşünceyi savunanların matematiksel kar-zarar hesabına dayalı bir yöntem kullandıkları görülmektedir (Gilbert, 2018). Bu görüşe sahip olanlar; paralarını veya zamanını başkalarına veren insanların, kendileri için daha az paraya veya zamana sahip olacaklarını buna karşılık paralarını bencilce biriktiren veya zamanlarını koruyan insanların, kendileri için daha fazla paraya veya zamana sahip olacaklarını savunmaktadırlar. Bu görüşü savunanların göz ardı ettikleri önemli nokta ise insanların diğerlerinden aldıkları ve verdiklerinin arasına nicel olmayan ancak nicel olanlardan daha fazla mutluluk, sağlık ve toplumsal refah sağlayan değişkenleri dahil etmemeleridir (Aknin, Dunn, Whillans, Grant, Norton, 2013). Örneğin duygusal destek ve nezaket para ya da fazla zaman harcamasına gerek kalmadan alınabilir ve verilebilir (Aknin ve Human, 2015). Yapılan pek çok araştırmada, psikolojik iyi oluş, yaşam doyumu, benlik saygısı, fiziksel sağlık ve nitelikli kişilerarası ilişkiler ile bencillik arasında negatif ilişki saptanmıştır (Barasch, Levine, Berman, Small, 2014). Bunun yanında bencilliğin izolasyon, sosyal kopukluk ve yalnızlık duyguları yarattığı; yardımlaşmanın, dayanışmanın, yardım istemenin ve kabul etmenin, sağlığı, refahı ve ilişkileri teşvik ettiği, aidiyeti ve sosyal bağları güçlendirdiği saptanmıştır (Brown, Nesse, Vinokur ve Smith, 2003). Bütün bu sonuçlar dikkate alındığında bencilliğin tersi olan ötekilliliğin faydaları bencillikten çok daha fazla olmaktadır (Ryan ve Zaki, 2018). Bununla birlikte insanlar kişisel çıkarlarını bencil olmadan da koruyabilirler ve birçok kişisel çıkar diğer insanların çıkarları ile örtüştüğünde ve iş birliği gerçekleştiğinde elde edilebilir (Alicke ve Sedikides, 2011). Diğer bir ifadeyle, türlerin hayatta kalması, bencillikleri sayesinde değil, diğerleriyle paylaşma ve ilişki kapasitesine bağlıdır (Brown, Nesse, Vinokur, Smith, 2003).

Empatinin eksikliği hem bencillik hem de narsizmin ortak özelliği olarak görülmektedir (Brunell ve Buelow, 2017; Rohmann, Neumann, Herner ve Bierhoff, 2012). Empati ile ilgili yapılan son çalışmalar empatinin çok boyutlu olduğunu ve diğerlerinin zihinsel ve duygusal durumlarını anlama ve bunlara cevap verme kapasitesiyle ilişkili iki ayrı duygusal ve bilişsel süreci içerdiğini göstermektedir. Narsist kişilik sorunlarına ilişkin birçok klinik gözlem raporunda; narsist kişilik yapısına sahip bireylerin büyük ölçüde eksik duygusal empati, yetersiz bilişsel empati ve yüksek bencillik davranışı sergiledikleri belirtilmiştir (Ritter, Dziobek, Preissler, Rüter, Vater, Fydrich, Lammers, Heekeren, Roepke, 2011). Narsist kişilik özelliği ve empatinin çok boyutluluğu ve karmaşıklığı göz önüne alındığında, bu yapılar arasında çoklu ilişkilerin olması da doğaldır. (Baskin-Sommers, Krusemark ve Ronningstam, 2014).

Millennials olarak isimlendirilen son çeyrek yüzyıl kuşağında, düşük empati, yüksek narsist kişilik özelliği, ego enflasyonu, bencillik, aşırı teknoloji kullanımı ve dış mekanlarda harcanan zamanın azaldığı saptanmıştır (Ritter vd., 2011). Araştırmacılar elde ettikleri bu bulgulardan yola çıkarak mevcut nesil için endişe verici yorumunu yapmışlardır. Bu görüşü paylaşan pek çok bilim insanı mevcuttur. Doyurucu ve nitelikli insan ilişkilerinden soyutlanmanın, doğanın ve ekolojik sistemin bir parçası olduğu düşüncesinden uzaklaşmanın empatinin azalmasında ve narsizmin atışında en önemli faktör olduğu düşünülmektedir (Twenge ve diğerleri, 2012; Twenge ve diğerleri, 2008a; Wells & Twenge, 2005; Reese ve Myers, 2012). Narsist kişilik özelliği gösteren bireylerde gözlenen yardımlaşma, özveri ve entelektüel ilgilerin bir yatırım biçimi olduğu vurgulanmaktadır. Bu tür davranışların narsistler için başkalarından kredi toplama, dikkat arama, daha yüksek bireysel kazanım ve narsist yapılarını geliştirmeye dönük öz düzenleme amacına dönük olduğu vurgulanmaktadır (Twenge vd., 2008b).

(Twenge vd. (2008a) meta analiz yöntemi kullanarak, 1979-2006 yılları arasında yapılan araştırma sonuçlarını incelemişler ve narsist eğilim skorlarının bu tarihler arasında 0.33 arttığını ortaya koymuşlardır. Howe ve Strauss (2000) de son 25 yıllık dönemde kolej öğrencileri arasında narsistik özelliklerde %30 artışın olduğunu belirtmiştir. Campbell, Bush, Brunell ve Shelton (2005) narsistik niteliklerin bireysel düzeyde kişiye çıkar sağladığının gözlenmesinin bu artışta etkili olduğu, ancak artan narsist kişilik özelliğinin insan ilişkileri, toplumsal yaşam, dünya barışı ve doğanın ve ekolojik yaşamın korunması üzerinde olumsuz etkilerinin göz ardı edildiği vurgulamıştır. Twenge vd. (2012) de narsist kişilik özelliğinin diğer bireylere ve toplumun ve tüm insanlığın ortak çıkarları pahasına bireysel kazanımları olan bir yapı olduğunu ve çevreyi koruma konusunda giderek hızla azalan eğilimin narsist kişiliklerin artışından kaynaklandığını savunmaktadır.

Empati bu tehlikeli yükselişin en etkili çözümü olarak görülmektedir. Genel olarak empatinin başkalarının duygusal durumlarını hayal etmek için bilişsel bir kapasite olarak tanımlanmıştır (Konrath, 2011). Son yıllarda yapılan çalışmalarda empatinin bilişsel ve duygusal boyutlarına ek olarak, beynin ayna nöron sisteminin bir ürünü olabileceğini savunulmaktadır (Rizzolatti ve Craighero, 2004). Literatürdeki farklı tanımlamalara karşılık empatinin temelinde bireyin; “ben, benim dışındaki insanlarla ve doğa ile benim” düşüncesi ve bireyin kendisi ile kendisi dışındaki bağı görüp koruyabilmesi yatmaktadır (Lamm, Batson ve Decety, 2007). Konrath (2011) 1979 ve 2009 yılları arasında 13.737 üniversite öğrencisine uygulanan empati ölçeklerinin sonuçlarına dayalı olarak yaptığı analizde bu yıllar arasında empatide %48 azalma

olduğunu gözlemiştir (Konrath, 2011). Bu durum yukarıda açıklanan narsist eğilimlerdeki artış ile ilgili bulgular ile tutarlılık göstermektedir. Özetlenen çalışmalar günümüzde genç bireylerde daha yüksek narsist kişilik özelliği ve daha düşük empati gerçeğini ortaya koymaktadır. Birçok araştırmacı empatideki düşüş, narsizmdeki yükseliş eğiliminin en önemli sebebinin bilinçsiz ve bağımlılık düzeyine varan teknoloji kullanımı olduğunu düşünmektedir. Yapılan bir araştırmada üniversite öğrencilerinin günde ortalama 9,5 saat sosyal medya ile ilgilendiklerini ortaya koymuştur (Odell vd., 2000). Benzer bir araştırmada da her on üniversite öğrencisinden sekizinin yatağında cep telefonu ile uyuduğunu (Taylor ve Keeter, 2010) saptanmıştır. Bununla birlikte empatideki düşüşün ve narsist eğilimlerdeki artışın önlenilebileceği ve hafifletilebileceği de belirtilmektedir. Bireyin eko sistemin bir parçası olduğu, doğadaki her şeyin birbirine bağlı ve birlikte var olabileceği gerçeği konusunda farkındalık geliştirmenin empati ve narsist kişilikteki trendi değiştirebileceği düşünülmektedir (Cervinka, Röderer ve Hefler, 2012; Nisbet vd., 2011; Nisbet ve Zelenski, 2014).

Yapılan araştırmada elde edilen bulguların da bu konuda çözüm önerileri geliştirmede yol gösterici olacağı umulmaktadır. Özellikle empati ile narsizm arasında bencilliğin aracı rolünün ortaya konmuş olması bu açıdan önemlidir. Bu bulgu bencilliğin gelişmesini önleyecek her türlü çalışmanın empatiyi geliştireceğini dolayısıyla narsist kişilik yapısının artışı azaltacağını göstermektedir.

Özellikle patolojik bencilliğin önlenmesinde erken çocukluk yaşlarının önemi unutulmamalıdır. Paylaşmanın verdiği mutluluk duygusunun bu yaşlarda farkına varılması bencilliğin gelişmesini önemli ölçüde azaltacaktır. Erken çocukluk döneminde bireyin başkalarının duygu, düşünce ve ihtiyaçlarının farkında olması ve hayvanlar ve bitkiler dahil bu dünyada tüm canlıların var olma ve yaşama hakkının bulunduğuna ilişkin inanç geliştirmesi daha iyi bir ruh sağlığının temellerini atacağı gibi bencilliğin gelişmesini de önleyecektir. Tüm bunların ortak sonucu olarak da dünyada bencilik temelli olduğu düşünülen silahlanma ve açlık gibi küresel sorunların da üstesinden gelmede ortak bilince sahip bireylerin yetişmesine ortam hazırlayacaktır. Kişilik gelişimi üzerinde erken çocukluk yıllarının önemi düşünüldüğünde (Li ve Gong, 2018) ebeveynler ve erken çocukluk eğitimi veren kurumlara özellikle büyük sorumluluk düşmektedir. Bu yaşlar için uygulanabilecek en etkili eğitim yöntemi de model davranış sergilemek olmalıdır. Gerek nörolojik araştırmalar gerekse sosyal öğrenme kuramının ortaya koyduğu bulgular bu yaşlarda çocukların büyük ölçüde yetişkinlerin davranışlarını modellediğini ortaya koymuştur. Yetiştirilen çocukların kendi haklarını ve sınırlarını koruyabilen özerk birey olmalarının desteklenmesi elbette önemlidir (Li ve Gong, 2018). Bununla birlikte özerklik ile ilişkiselliğin dengelenmesi de aynı ölçüde önemli görülmelidir. Ötekini hesaba katma, kendi varlığını öteki ile birlikte algılama; özveri, paylaşma, empati ve iletişim yönelimlilik özerk birey olmakla zıt kutuplar değildir. Pek çok yazar özerklik ile ilişkiselliğin benliğin zıt kutupları değil birbirini tamamlayan parçaları olduğuna vurgu yapmıştır (Wiese, 2018). Son yıllarda yapılan araştırmalar ve ileri sürülen görüşler “ben nesli” ismi verilen ve özerk benliğin aşırı desteklendiği bireylerin sayısında artış olduğuna dikkat çekmektedir. Bazı yazarlar bu kişilik özelliğine sahip bireylerin benlik yapılarını tanımlamak için “ego enflasyonu” (Inflated Ego) kavramını kullanmışlardır (Jordan, Giacomini ve Kopp, 2014). Bu yazarlara göre gerek bireysel gerekse toplumsal yaşamda gözlenen hemen bütün sorunların temelinde de bu benlik yapısı ve kişilik özelliği yatmaktadır (Jordan, Giacomini ve Kopp, 2014). Bireysel yaşamda miras kavgalarından trafik sorununa, aile içi çatışmalardan

komşuluk ilişkilerindeki sorunlara kadar geniş bir yelpazede bu durumun örnekleri bulunmaktadır. Daha küresel perspektiften bakıldığında ise tüm canlıların ortak yaşam kaynağı olan atmosferin kirletilmesinin, silahlanmanın, ekonomik krizlerin ve açlığın sebebi olarak şişirilmiş egolar, aşırı özerkleşmiş benlik yapıları ve bunun doğal sonucu olarak yerleşik kişilik özelliği haline gelmiş ve kollektifleşmiş bencillik gösterilmektedir.

Tüm bu tartışmadan sonra şu söylenebilir. Anne babalar ve eğitimciler başta olmak üzere sosyal hizmet çalışanları ve psikolojik yardım mesleğine sahip olanlar; kendileri, çocukları ve çocuklarının yaşayacağı dünya için yapabilecekleri en önemli yatırımın patolojik bencilliğin gelişmesini önlemenin önemi konusunda farkındalık geliştirmeleri, konuya daha fazla önem vermeleri, sorumluluk almaları ve bu konuda etkin bir iş birliği gerçekleştirmeleri gerekmektedir. Yeni yetişen kuşağın psikolojik sağlığı ile ilgili sorumluluk sadece eğitim kurumlarına ve psikolojik danışmanlara yüklenemez. Tüm derslerin bir amaç değil araç olduğu, asıl amacın insan yetiştirmek olduğu düşünüldüğünde bencilliğin azaltılması ve empatinin artırılmasına ilişkin sorumluluk tüm eğitimcilere, ebeveynlere ve toplumun tüm yetişkin bireylerine aittir.

Sınırlılıklar

Yapılan araştırma empati ile narsizm arasında bencilliğin aracı etkisini ortaya koymakla birlikte bazı sınırlılıklara da sahiptir. Araştırmanın değişkenleri olan üç kavram da kendi içinde farklı boyutlara sahiptir. Narsizm, büyükeneci ve kırılğan (Campbell ve Miller, 2013), empati, bilişsel, duyuşsal ve somatik (Raine ve Chen, 2018), bencillik ise uyumsal, egosantrik ve patolojik (Raine ve Uh, 2018) boyutlar içermektedir. Yapılan araştırmada kurulan modelde boyutlara yer verilmemiştir. Bu üç değişken arasındaki ilişkilerin daha ayrıntılı gözlenmesi amacıyla yapılacak çalışmalarda bu boyutlar da araştırmaya dahil edilebilir.

Yapılan çalışmanın önemli bir sınırlılığı da empati, narsist kişilik özelliği ve bencillik verilerinin dolaylı olarak toplanmış olmasıdır. Muhtemelen, gözlem, görüşme ve vaka kaydı gibi yöntemlerle elde edilecek bulgular konuya daha farklı bir zenginlik katacaktır. Gelecekteki çalışmalar tamamen nicel olmak yerine karma bir yöntem kullanılarak yapılması önerilmektedir.

Diğer bir sınırlılık örneklem yapısı ile ilgilidir. Yapılan araştırma heterojen yaş grubu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Demografik değişkenler açısından daha homojen gruplardan toplanacak verilerin konuya daha spesifik açıklamalar getireceği söylenebilir. Bununla birlikte klinik olarak narsist kişilik bozukluğu teşhisi konmuş bireyler üzerinde benzer çalışmanın yapılması da önerilmektedir. Bu sınırlılıklara karşılık yapılan araştırmanın özellikle bencilliğin narsist kişilik ve empati arasındaki rolünün anlaşılması bakımından alana mütevazı katkısının olacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

- Aknin L, Dunn E, Whillans A, Grant A, Norton M. (2013). Making a difference matters: Impact unlocks the emotional benefits of prosocial spending. *J. Econ. Behav. Organ.* 88, 90–95
- Aknin L, Human L. (2015). Give a piece of you: Gifts that reflect givers promote closeness. *J. Exp. Soc. Psychol.* 60, 8–16
- Alicke, M. D. & Sedikides C. (2011). *Handbook of Self-Enhancement and Self-Protection*. New York: Guilford
- American Psychiatric Association (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders (5. baskı)*. Washington: DC: Author.
- Ames, R., Rose, P., ve Anderson, C. P. (2006). The NPI-16 as A Short Measure of Narcissism. *Journal of Research in Personality*, 40, 440–450. doi:10.1016/j.jrp.2005.03.002
- Andreychik, M. R. and Lewis, E. (2017). Will you help me to suffer less? How about to feel more joy? Positive and negative empathy are associated with different other-oriented motivations. *Personality and Individual Differences*, 105, 139-149. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.09.038>
- Archer, R. L., Foushee, H. C., Davis, M. H., and Aderman, D. (1979). Emotional empathy in a courtroom simulation: a person-situation interaction. *Journal of Applied Social Psychology*, 9, 275-291.
- Atay, S. (2009). Narsistik Kişilik Envanteri'nin Türkçeye Standardizasyonu. *Gazi Üniversitesi İİBF Dergisi*, 11(1):181-196.
- Barasch, A., Levine, E. E., Berman, J. Z. ve Small, D. A. (2014). Selfish or selfless? On the signal value of emotion in altruistic behavior. *J. Personal. Soc. Psychol.* 107, 393–413
- Barrett-Lennard, G. T. (1997). *The recovery of empathy – toward others and self*. In A. C. Bohart & L. S. Greenberg (Eds.), *Empathy reconsidered: New directions in psychotherapy* (pp. 103–121). Washington, DC: American Psychological Association.
- Baskin-Sommers, A., Krusemark, E., & Ronningstam, E. (2014). Empathy in narcissistic personality disorder: from clinical and empirical perspectives. *Personality disorders*, 5(3), 323-33.
- Batson, D. C. (2009). *These Things Called Empathy: Eight Related but Distinct Phenomena*. In *The Social Neuroscience of Empathy*, edited by Jean Decety, 3–15. Cambridge, MA: MIT Press.
- Bayram, N. (2013). *Yapısal Eşitlik Modellemesine Giriş*. [Introduction to Structural Equation Modeling]. Bursa: Ezgi Kitabevi.
- Bellosta-Batalla, M., Pérez-Blasco, J., Nacher, P. M. J, and Moya-Albiol, L. (2016). Improvement of cognitive empathy and psychological well-being in psychology students after a Mindfulness-based intervention. *Rev Elec Psic Izt*, 19(1), 336-354.
- Bethlehem, R.A.I., Allison, C., van Andel, E. M., Coles, A.I., Neil, K. and Baron-Cohen, S. (2017). Does empathy predict altruism in the wild?, *Social Neuroscience*, 12(6), 743-750, <https://doi.org/10.1080/17470919.2016.1249944>
- Brown, S. L., Nesse, R. M., Vinokur, A. D. ve Smith, D. M. (2003). Providing social support may be more beneficial than receiving it: results from a prospective study of mortality. *Psychol. Sci.* 14, 320–327
- Brunell, A. B., and Buelow, M. T. (2017). Narcissism and Performance on Behavioral Decision-making Tasks. *J. Behav. Dec. Making*, 30, 3–14. doi: 10.1002/bdm.1900.
- Campbell, W. K., Bush, C. P., Brunell, A. B., & Shelton, J. (2005). Understanding the social costs of narcissism: The case of the tragedy of the commons. *Personality & Social Psychology Bulletin*, 31(10), 1358–1368.
- Campbell, W. K., ve Miller, J. D. (2013). Narcissistic personality disorder and the five-factor model: Delineating narcissistic personality disorder, grandiose narcissism, and vulnerable narcissism. *Personality disorders and the fivefactor model of personality* (3. Baskı, sayfa:133-145). Washington, DC, US: American Psychological Association

- Caporael, L., Dawes, R., Orbell, J., & Van de Kragt, A. (1989). Selfishness examined: Cooperation in the absence of egoistic incentives. *Behavioral and Brain Sciences*, 12(4), 683-699. doi:10.1017/S0140525X00025292
- Cervinka, R., Röderer, K., & Hefler, E. (2012). Are nature lovers happy? On various indicators of well-being and connectedness with nature. *Journal of Health Psychology*, 17(3), 379–388.
- Coutinho, J. F., Silva, P. O., & Decety, J. (2014). Neurosciences, empathy, and healthy interpersonal relationships: Recent findings and implications for counseling psychology. *Journal of Counseling Psychology*, 61(4), 541-548. <http://dx.doi.org/10.1037/cou0000021>
- Crocker, J., Canevello, A., and Brown, A. A. (2017). Social Motivation: Costs and Benefits of Selfishness and Otherishness. *Annual Review of Psychology*, 68(1), 299-325.
- Cunningham, D. (2015). *Living in "The Age of Selfishness With*. CBR.com, Reviewed By Robert Kirby, 01.05.2015. Kaynak: <https://www.cbr.com/living-in-the-age-of-selfishness-withdarrylcunningham/>, 20.03.2018 Erişim: 11.10.2018
- Çelik, E. H. ve Yılmaz, V (2013). LISREL 9.1 İle Yapısal Eşitlik Modellemesi, Temel kavramlar-uygulamalar-programlama. [Structural Equation Modeling with LISREL 9.1, Basic Concepts-Applications-Programming]. Anı Yayıncılık, Ankara.
- Davis, M. H. (2018). *Empathy: A Social Psychological Approach*. Social Psychology Series (Editor: John Harvey). Published by Routledge, NY 10017, USA.
- Decety, J. and Yoder, K. J. (2016). Empathy and motivation for justice: Cognitive empathy and concern, but not emotional empathy, predict sensitivity to injustice for others. *Social Neuroscience*, 11(1), 1-14, DOI: 10.1080/17470919.2015.1029593
- Di Pierro, R., Mattavelli, S., & Gallucci, M. (2016). Narcissistic Traits and Explicit Self-Esteem: The Moderating Role of Implicit Self-View. *Frontiers in Psychology*, 7, 1815. <http://doi.org/10.3389/fpsyg.2016.01815>
- Duarte, J., Pinto-Gouveia, J. and Cruz, B. (2016). Relationships between nurses' empathy, self-compassion and dimensions of professional quality of life: A cross-sectional study. *International Journal of Nursing Studies*, 60, 1-11. <https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2016.02.015>
- Edele, A., Dziobek, I., & Keller, M. (2013). Explaining altruistic sharing in the dictator game: The role of affective empathy, cognitive empathy, and justice sensitivity. *Learning and Individual Differences*, 24, 96–102. doi:10.1016/j.lindif.2012.12.020
- Exley, C. L. (2015). Excusing selfishness in charitable giving: The role of risk. *Rev Econ Stud* 83(2), 587–628.
- Faulkner, N. (2018). Put Yourself in Their Shoes: Testing Empathy's Ability to Motivate Cosmopolitan Behavior. *Political Psychology*, 39(1), 217-228, <https://doi.org/10.1111/pops.12411>
- Fuochi, G., Veneziani, C. A. and Voci, A. (2018). Exploring the social side of self-compassion: Relations with empathy and outgroup attitudes. *Eur. J. Soc. Psychol.*, 48(6), 769-783. doi:10.1002/ejsp.2378
- Graber, R., Turner, R. and Madill, A. (2016). Best friends and better coping: Facilitating psychological resilience through boys' and girls' closest friendships. *Br J Psychol*, 107(2), 338-358. doi:10.1111/bjop.12135
- Gruen, R. J., & Mendelsohn, G. (1986). Emotional responses to affective displays in others: The distinction between empathy and sympathy. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51, 609-614.
- Handy, C. (2002). *The Hungry Spirit: New Thinking for a New World: Beyond Capitalism-A Quest for Purpose in the Modern World*. Arrow Books Ltd., ISBN13 9780099227724: London.
- Hoffman, M. L. (1977). Empathy, its development and prosocial implications. *Nebraska Symposium on Motivation*, 25, 169-217.
- Howe, N., & Strauss, W. A. (2000). *Millennials rising: The next great generation*. New York, NY: Vintage Books.

- Jordan, C. H., Giamin, M. and Kopp, L. (2014), Let Go of Your (Inflated) Ego: Caring more about Others Reduces Narcissistic Tendencies. *Social and Personality Psychology Compass*, 8, 511-523. doi:10.1111/spc3.12128
- Karagöz, Y. (2016). *SPSS ve AMOS 23 Uygulamaları*. [SPSS and AMOS 23 Applications]. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling*. NY London: The Guilford Press.
- Konrath, S. H. (2011). Changes in dispositional empathy in American college students over time: A meta-analysis. *Personality and Social Psychology Review*, 15(2), 180–198.
- Lam, C. M. (2012). Prosocial Involvement as a Positive Youth Development Construct: A Conceptual Review, *The Scientific World Journal*, Article ID 769158, 8. <https://doi.org/10.1100/2012/769158>.
- Lamm, C., Batson, C. D., and Decety, J. (2007). The neural substrate of human empathy: Effects of perspective-taking and cognitive appraisal. *Journal of Cognitive Neuroscience*, 19, 42–58. doi:10.1162/jocn.2007.19.1.42
- Li, Y. J., & Gong, H. (2018). Being a Parent Together: Parental Role Salience Promotes an Interdependent Self-Concept. *Frontiers in psychology*, 9, 1462. doi:10.3389/fpsyg.2018.01462
- Locke, E. A. (1988). The virtue of selfishness. *American Psychologist*, 43(6), 481. <http://dx.doi.org/10.1037/0003-066X.43.6.481.a>
- Meydan, C. H., ve Şeşen, H. (2015). Yapısal Eşitlik Modellemesi. [Structural Equation Modeling] Ankara: Detay Yayıncılık
- Mintzberg, H., Simons, R. and Kunal, B. (2002). Beyond selfishness. MIT Sloan Management Review. *Cambridge*, 44(1), 67-74.
- Murphy, B. A. (2017). The Griffith Empathy Measure Does Not Validly Distinguish between Cognitive and Affective Empathy in Children. *Aust Psychol*. (Online Version of Record before inclusion in an issue) <https://doi.org/10.1111/ap.12336>
- Nisbet, E. K., Zelenski, J. M., & Murphy, S. A. (2011). Happiness is in our nature: Exploring nature relatedness as a contributor to subjective well-being. *Journal of Happiness Studies*, 12(2), 303–322.
- Odell, P. M., Korgen, K. O., Schumacher, P., & Delucchi, M. (2000). Internet use Among female and male college students. *CyberPsychology & Behavior*, 3(5), 855–862.
- Gilbert, O. M. (2018). Altruism or association? *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 115(14) E3069-E3070, DOI: 10.1073/pnas.1802181115
- Penny, D. (2014). Cooperation and selfishness both occur during molecular evolution. *Biology Direct*, 10, 26. <https://doi.org/10.1186/s13062-014-0026-5>
- Perrone-McGovern, K. M., Oliveira-Silva, P., Simon-Dack, S., Lefdahl-Davis, E., Adams, D., McConnell, J., Howell, D., Hess, R., Davis, A. and Gonçalves, O. F. (2014). Effects of Empathy and Conflict Resolution Strategies on Psychophysiological Arousal and Satisfaction in Romantic Relationships. *Applied Psychophysiology and Biofeedback*, 39(1), 19-25. <https://doi.org/10.1007/s10484-013-9237-2>
- Persson, B. N. ve Kajonius, P. J. (2016). Empathy and universal values explicated by the empathy-altruism hypothesis. *The Journal of Social Psychology*, 156(6), 610-619. <https://doi.org/10.1080/00224545.2016.1152212>
- Raine, A. ve Chen, F. R. (2018) The Cognitive, Affective, ve Somatic Empathy Scales (CASES) for children. *Journal of Clinical Child ve Adolescent Psychology*, 47(1), 24–37. DOI: 10.1080/15374416.2017.1295383
- Raine, A. ve Uh, S. (2018) The Selfishness Questionnaire: Egocentric, Adaptive, and Pathological Forms of Selfishness, *Journal of Personality Assessment*, *Erken Görünüm*, 1-11. DOI:10.1080/00223891.2018.1455692

- Reese, R. F., & Myers, J. E. (2012). EcoWellness: The missing factor in holistic wellness models. *Journal of Counseling & Development*, 90(4), 400–406.
- Ritter, K., Dziobek, I., Preissler, S., Rüter, A., Vater, A., Fydrich, T., Lammers, C-H., Heekeren, H. R., Roepke, S. (2011). Lack of empathy in patients with narcissistic personality disorder. *Psychiatry Res.* 187(1-2), 241–247. doi: 10.1016/j.psychres.2010.09.013
- Rizzolatti, G., & Craighero, L. (2004). The mirror-neuron system. *Annual Review of Neuroscience*, 27, 169–192.
- Rohmann E, Neumann E, Herner MJ, Bierhoff H-W. (2012). Grandiose and vulnerable narcissism: self-construal, attachment, and love in romantic relationships. *Eur. Psychol.* 17, 279–90.
- Ronald, D. (2016). Reflections on Selfishness and Self-Interest. *Journal of Financial Service Professionals.* 70(3), 26-29.
- Rosler, N., Cohen-Chen, S., & Halperin, E. (2017). The Distinctive Effects of Empathy and Hope in Intractable Conflicts. *Journal of Conflict Resolution*, 61(1), 114–139. <https://doi.org/10.1177/0022002715569772>
- Rustin, M. (2015) The Good Life: Wellbeing and new science of altruism, selfishness and immorality. *Psychodynamic Practice*, 21(2), 188-191. DOI: 10.1080/14753634.2015.1016652
- Ryan W.K and Zaki, C.J. (2018). Good deeds gone bad: Lay theories of altruism and selfishness. *Journal of Experimental Social Psychology*, 75, 36-40. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2017.11.005>.
- Signal, T., Taylor, N. and Maclean, A.S. (2018). Pampered or pariah: does animal type influence the interaction between animal attitude and empathy? *Psychology, Crime & Law*, 24(5), 527-537. <https://doi.org/10.1080/1068316X.2017.1399394>
- Sinclair, S., Beamer, K., Hack, T. F., McClement, S., Bouchal, S. R., Chochinov, H. M., & Hagen, N. A. (2017). Sympathy, empathy, and compassion: A grounded theory study of palliative care patients' understandings, experiences, and preferences. *Palliative Medicine*, 31(5), 437–447. <https://doi.org/10.1177/0269216316663499>
- Sonne, J. W. H. and Gash, D. M. (2018). Psychopathy to Altruism: Neurobiology of the Selfish–Selfless Spectrum. *Front. Psychol.*, 9, 1-19. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.00575>
- Spreng, R. N., Kinnon, C. M., Mar, R. A., & Levine, B. (2009). The Toronto Empathy Questionnaire: Scale development and initial validation of a factor-analytic solution to multiple empathy measures. *Journal of Personality Assessment*, 91(1), 62-71.
- Taylor, P., & Keeter, S. (2010). Millennials. Confident. Connected. Open to change. Washington, DC: Pew Research Center.
- Totan, T., Doğan, T., & Sapmaz, F. (2012). The Toronto Empathy Questionnaire: Evaluation of psychometric properties among Turkish university students. *Eurasian Journal of Educational Research*, 46, 179-198
- Twenge, J. M., Campbell, W. K., & Freeman, E. C. (2012). Generational differences in young adults' life goals, concern for others, and civic orientation, 1966–2009. *Journal of Personality and Social Psychology*, 102(5), 1045–1062.
- Twenge, J. M., Konrath, S., Foster, J. D., Campbell, W. K., & Bushman, B. J. (2008a). Egos inflating over time: A cross-temporal meta-analysis of the narcissistic personality inventory. *Journal of Personality*, 76(4), 875–902.
- Twenge, J. M., Konrath, S., Foster, J. D., Campbell, W. K., & Bushman, B. J. (2008b). Further evidence of an increase in narcissism among college students. *Journal of Personality*, 76(4), 919–928.
- Ulloa, E. C., Hammett, J. F., Meda, N. A. and Rubalcaba, S. J. (2017). Empathy and Romantic Relationship Quality Among Cohabiting Couples: An Actor–Partner Interdependence Model. *The Family Journal*, 25(3), 208 – 214, <https://doi.org/10.1177/1066480717710644>
- Vater, A., Moritz, S., & Roepke, S. (2018). Does a narcissism epidemic exist in modern western societies? Comparing narcissism and self-esteem in East and West Germany. *PLoS ONE*, 13(1), e0188287. <http://doi.org/10.1371/journal.pone.0188287>

- Wegner, D. M., & Finstuen, K. (1977). Observers' focus of attention in the simulation of self-perception. *Journal of Personality and Social Psychology*, 35, 56-62.
- Wells, B. E., & Twenge, J. M. (2005). Changes in young people's sexual behavior and attitudes, 1943-1999: A cross-temporal meta-analysis. *Review of General Psychology*, 9(3), 249-261.
- Wiese, M., (2018). *They Say It Where I'm From: Using the Language of Idioms to Compare the Characteristics of Individualism vs. Collectivism*. Theses/Capstones/Creative Projects. 29. University of Nebraska at Omaha: Omaha, NE 68182. Kaynak: https://digitalcommons.unomaha.edu/university_honors_program/29. Erişim: 11.10.2018
- Yılmaz, H. (2018). Bencilik Ölçeği: Bencilliğin Uyumsal, Egoantrik ve Patolojik Biçimlerinin Ölçülmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(74), 45-57
- Youngvorst, L.J. ve Jones, S.M. (2017). The Influence of Cognitive Complexity, Empathy, and Mindfulness on Person-Centered Message Evaluations. *Communication Quarterly*, 65(5), 549-564, <https://doi.org/10.1080/01463373.2017.1301508>

Extended Abstract

Introduction

Empathy is a multifaceted phenomenon that scientists from many fields other than philosophy, especially philosophy, have studied. As it is a multidimensional concept, discussions on it still continue today. It is argued that empathy develops as a natural consequence of the need to develop a relationship and contact based on the sociality of people (Bethlehem, Allison, van Andel, Coles, Neil and Baron-Cohen, 2017). According to these thinkers, empathy is a means of communication and enables all members of a group to coordinate their behaviors by allowing them to experience the same emotional state quickly (Signal, Taylor and Maclean, 2018).

It is claimed that people have a duality to both give priority to their own interests and also to see themselves morally good (Exley, 2015). The healthy solution of this duality goes through the correct establishment of the definition and dimensions of selfishness. Raine and Uh (2018) answered the question in a considerable amount by dividing selfishness into three as ego, egocentric and pathological. Selfishness is not preserving and protecting personal interests, it is the search for personal interest at the expense of another (Ronald, 2016). The effort of an individual to meet their own goals and needs and to give importance and priority to themselves in doing so are considered as normal and even as healthy human behavior. Selfish behaviors observed within these limits are also seen as a condition for the survival of living species. Observed commonly in all living species, this is expressed with the concept of "rational selfishness" (Locke, 1988). Selfishness can be defined as acting by taking only one's own wishes and needs into account, without consideration or care of others and sometimes disregard consequences that might otherwise be harmful to others (Ronald, D. 2016). The selfish person constantly thinks only of his/her own interests, keeps his/her interests above and more important than those of others and acts within that frame (Lam, 2012). In short, selfishness is the search for personal interest at the expense of another. Raine and Uh (2018) described this type of selfishness as pathological selfishness.

It is claimed that selfishness is a part of narcissistic personality (Di Pierro, Mattavelli and Gallucci, 2016; Vater, Moritz and Roepke, 2018). Narcissism is defined as a personality trait that begins in young adulthood, manifests itself in various conditions and includes arrogance, need for admiration and lack of empathy. Having an arrogant feeling towards the importance of oneself; being engaged in fantasies such as unlimited success, power, intelligence, beauty or ideal love; believing that one is special and could only be understood by other special or high-level people, that one should be in relations with those people alone; expecting over-admiration; believing that one is entitled and expecting preferential treatment; being exploiting in interpersonal relationships, using people to achieve one's objectives; reluctance in accepting or sharing others' emotions and needs; feeling envy of others or believing that others feel envy towards them; exhibiting arrogant and insolent behavior or attitudes: A person having at least five of these characteristics is accepted as proof of existence of a narcissistic personality (DSM-5; American Psychiatric Association, 2013).

The aim of this study is to test the mediating role of selfishness in the relationship between empathy and narcissistic personality. In the study, empathy was taken as an independent latent variable, selfishness as a mediator variable and narcissism as a dependent

latent variable. To test the mediator effect, the size and significance of the relationships between the independent-dependent and the independent-mediator variables will be tested by the path model, and if significant relationships are obtained from the relevant models, the relationship between the mediator and dependent variables will be analyzed. If separate statistically significant path coefficients are obtained from each of the three models, it is aimed to test the model consisting of the independent variable, the mediator variable and the dependent variable. Thus, if the statistical significance of the path coefficient between the independent variable (empathy) and the dependent variable (Narcissism) is eliminated in the model where the mediator variable is included, it will be concluded that it has a complete mediator effect. If its statistical significance is not eliminated but its value decreases, it will be concluded that it has a partial mediator effect.

The hypotheses created in the study were:

- i. There is a negative significant relationship between empathy and narcissism.
- ii. There is a negative significant relationship between empathy and selfishness.
- iii. There is a positive significant relationship between selfishness and Narcissism.
- iv. Selfishness plays a mediator role in the relationship between empathy and narcissism.

Method

Structural equation modeling was used in the study as it was suitable for testing multivariate complex models with the variables included in the model. In this respect, after the mediation model was theoretically created in the study, it was tested with the structural equation modeling. 465 participants aged between 18 to 51 were included in the study. 66.7 percent of the participants were female and 33.3 percent were male.

In the study, the Toronto Empathy Scale developed by Spreng, Kinnon, Mar and Levine (2009) was used to determine the empathic tendencies of the participants, the Narcissistic Personality Inventory developed by Ames, Rose and Anderson (2006) was used to determine the narcissistic tendencies of the participants, and the selfishness scale developed by Raine and Uh (2018) was used to measure the egocentric, adaptive and pathological dimensions of selfishness.

Findings

The study confirmed the theoretical hypothesis of the relationship between empathy, selfishness and narcissism. The findings showed that these three concepts were in a significant relationship to a certain degree. When the findings obtained were analyzed, a moderate, negative and significant relationship was found between empathy and narcissism. More importantly than the determination this relationship, it was observed that a 1 unit increase in empathy caused a one third decrease in narcissism. In addition to that, a negative and significant relationship was found between empathy and selfishness ($\gamma = -0.59$). This value is important in terms of showing that a 1 point increase in empathy would cause 0.59 points decrease in selfishness. The most important difference of the study from other similar studies was including selfishness in the relationship between empathy and narcissism and testing its effect on this relationship as a mediator variable.

Limitations and Recommendations

While the study revealed the mediator effect of selfishness between empathy and narcissism, it also had some limitations. Both of the three concepts that are the variables of the study have different dimensions within themselves. Narcissism contains arrogance and fragile dimensions (Campbell and Miller, 2013), empathy contains cognitive, affective and somatic dimensions (Raine and Chen, 2018), and selfishness contains adaptive, egocentric and pathological dimensions (Raine and Uh, 2018). The dimensions were not included in the model created in the study. These dimensions may be included in further studies to be conducted to observe the relationships between these three variables in more detail.

An important limitation of the study was that empathy, narcissism and selfishness data were collected indirectly. Presumably, findings to be obtained through methods such as observation, interview and case recording will add a different richness to the subject. We recommend that future studies are conducted by using a mixed method rather than being completely quantitative.